

Ոչ ամպք բարիանայթ
 Կայծականց 'ի ցայտ,
 Ոչ երկիր ժայթքեալ հուր ընդ նովաւ,
 Սասանի երբեք
 Սիրտն ահաբեկ,
 Ի փառացըն մահ լեալ դիմազարաւ :

Ո՛վ բաղդ նախանձողդ,
 Ո՛վ կոյր և յողողդ,
 Ընդ առաքինւոյն դու զուր մըրցիս .
 Անվէր և անխոց՝
 Ըզաստից քոց՝
 Իբրև ժայռ ընդ ծով՝ վանէ զալիս :

Ոչ բաղդ միայն քեզ,
 Ո՛ր թեմիտակլէս,
 Ա.Ս. և հայրենիդ աշխարհ բընիկ,
 Բազկաւ քով փըրկեալ,
 Քեզ դարանեալ՝
 Ըտիբրկողդ արար տարաշխարհիկ :

Դու մի՛ վըհատիր,
 Հայեաց դու, զարձիր,
 Ահա կողկողին առ ոտիք քով՝
 Բաղդ քո և աշխարհ,
 Կոր և խոնարհ .
 Անխակալիդ ածեալ գորով :

ՅԵՐԻԿՐԵԱՒ Ի Հ. ԳԷՈՐԳ Վ. ՀԻՒՐՄԻԻԶ
 ԱՐՏԵԳԻՍԿ. ՍԻՒՆԵՍ

ՊԵՏՐՈՍ ՄԵՏԱՍԱԶԻՈՅ

Օ Ր Հ Ա Ս Ա Կ Ա Ն Ո Մ Ն

Մի ոտս արդէն 'ի տապան, ես 'ի վայրէջ յայն պատրաստ,
 Զ 'ի հող անդէն 'ւ 'ի միխիբ լուծանիցիմ՝ գատապարտ .
 Իշխիցեմ՝ ես, սվ Աստուած, 'ի գուլթ ամեւ զքո զայրոյթ՝
 Եւ դիմել ծոցըդ յանքոյթ ՚ .
 Իմ չիք քեզ այլ 'ի նըւէր՝ 'ի մեղանաց քաւութիւն,
 Բաց 'ի զոհէս ազազուն և յորացեալ մահագոյն .
 Վա՛յ բարութեան քում անհուն, շընորհք քեզ, Տէր, մեծապէս,
 Թէ զայն առ քեզ ժողովես :
 Եհէ տըրոց մեծագին, զի հոյակապ պատարագ,
 Ո՛ր այս նըւէրքըս իցեն, քանի մեծ են իմ փախագ .
 Եւ զիարդ ժամն է պատկան, — մինչ ամենայն է եղծեալ
 Յաչա աշխարհի անարգեալ :
 Սակայն այնպէս, իմ փըրկիչ, 'ի յայս վիճակ չարալից,
 Միայն այս է զոր կարեմ, զի այս ևեթ մընայ ինձ .
 Հազար եղունկ է ընդ այն՝ զի՛ նդ միտ ամի անագան
 Ըզտըրտմալիբ զայս վախճան :
 Յողորմ պայման անկեալ կամ, զորութիւն զիս լըքանէ,
 Թալուկ զինև, ընկճիմ՝ ես, սիրտս 'ի ծոցիս բարբախէ,
 Վախճան իմ՝ դայ մերձենայ . 'ի մահուանէ պակուցեալ՝
 Խիթամ ըզշունչ առնուլ տալ :
 Ահաւասիկ եհաս ժամն . տանջի հողիս 'ի վարանս,
 Հաս 'ի թիկունս, իմ փըրկիչ, և շընորհեա՛ գու ինձ զայս,
 Զի զհառաչանս իմ՝ յետին և ըզտագնապ ցաւագին
 Առ ոտս հեղից քոյ խաչին :

ՓԱԹԻՒԲՈ